

နိုင်ငံတော်၏အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် နိုင်ငံတော်အစိုးရတာဝန်ယူမှုတစ်နှစ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ် ပြောကြားသည့် မိန့်ခွန်း

မတ်လ ၃၀ ၊ ၂၀၁၇

ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားများအပေါင်းရှင်။

ကျွန်မတို့ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်က ၂၀၁၅ နိုဝင်ဘာလက ကျင်းပတဲ့ ရွေးကောက်ပွဲရဲ့ ရလဒ်အရ ၂၀၁၆ ခုနှစ် ၃၀ ရက်နေ့ မတ်လမှာ နိုင်ငံရဲ့ အစိုးရတာဝန်တွေကို စတင်ပြီးတော့ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်မတို့မှာ ပြည်သူလူထုကို အစီရင်ခံရမယ့် တာဝန်ရှိပါတယ်။ ကျွန်မတို့ရဲ့ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးဌာနအသီးသီးနဲ့ တိုင်း/ပြည်နယ် အစိုးရများ အသီးသီးဟာ မိမိတို့ရဲ့ ဆောင်ရွက်ချက်တွေ၊ မိမိတို့ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတဲ့ စိန်ခေါ်မှုတွေနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ အနာဂတ်အတွက် ရည်မှန်းချက်တွေကို တင်ပြပြီးဖြစ်ပါတယ်။

အဲ့တော့ ကျွန်မအနေနဲ့တော့ ကိစ္စကြီးသုံးရပ်ကို အဓိကထားပြီးတော့ တင်ပြသွားချင်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ ကိစ္စကြီးသုံးရပ်ဆိုတာ ပထမဦးဆုံးအနေနဲ့ ကျွန်မတို့ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ဟာ ရွေးကောက်ပွဲ မတိုင်ခင်က ပြည်သူလူထုကို ပြောင်းလဲချိန်တန်ပြီဆိုပြီးတော့ ကျွန်မတို့ စည်းရုံးခဲ့ပါတယ်။ ဒီတော့ အခုပြောင်းလဲချိန်တန်ပြီဆိုတဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျွန်မတို့ ဘယ်လောက်ခရီးရောက်သလဲ ဆိုတာကို စမ်းသပ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ပြောင်းလဲတယ်ဆိုတာ အဓိကအားဖြင့် စနစ်ကိုပြောင်းလဲခြင်းနဲ့ စိတ်ဓါတ်ကို ပြောင်းလဲခြင်း နှစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနှစ်ခုစလုံးမှာ ပြည်သူ့ဧရာ၊ အစိုးရဧရာ ပါဝင်ရပါတယ်။ ပြည်သူ့ချည်းပဲလည်း လုပ်လို့မရပါဘူး။ အစိုးရချည်းပဲလည်း လုပ်လို့မရပါဘူး။ ဒါပေမယ့် စနစ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ကတော့ အစိုးရကနေပြီးတော့ ဦးဆောင်သွားရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတော့ ကျွန်မတို့ဟာ စနစ်ကိုပြောင်းလဲဖို့ဆိုတာဟာ အနှစ်ငါးဆယ်ကျော် ကနေပြီးတော့ အမြစ်တွယ် ခဲ့တဲ့ စနစ်တစ်ခုကို ပြောင်းလဲရတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို ပြောင်းလဲတဲ့နေရာမှာ ကျွန်မတို့ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ဟာ အစိုးရဆိုတာဟာ ပြည်သူလူထုတွေအတွက် ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာကို ထင်ရှားအောင်လို့ လုပ်ဖို့ပါပဲ။ ဒီတော့ အစိုးရဟာ ပြည်သူ့အတွက်လား၊ ပြည်သူဟာ အစိုးရသုံးဖို့အတွက်လား ဆိုတာကို ဘာက ထင်ရှား စေလဲဆိုတော့ ပြည်သူတွေအနေနဲ့ အစိုးရအပေါ်မှာ အမြင်ဖြစ်ပါတယ်။ ပထမဦးဆုံး အားဖြင့် ကျွန်မယုံကြည်တာကတော့ အခုနှစ်အတွင်းမှာ ပြည်သူတွေဟာ အစိုးရကို ကြောက်ဖို့ မလိုဘူးဆိုတာ အများက သိလာတယ်လို့ ကျွန်မထင်ပါတယ်။ ဒီဟာကို တိုးတက်မှု တစ်ခုလို့ပဲ ကျွန်မကတော့ ယူဆပါတယ်။ ပြည်သူကနေပြီးတော့ အစိုးရကိုကြောက်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မတို့ ရည်ရွယ်တာကတော့ ပြည်သူက အစိုးရကို လေးစားဖို့၊ တန်ဖိုးထားဖို့၊ ယုံကြည်ဖို့ပါပဲ။ ဒီအဆင့် ရောက်တဲ့ အထိတော့ ကျွန်မတို့ဆက်ပြီး ကြိုးစားသွားရမှာပါ။

အခုအချိန်အခါမှာဆိုလို့ရှိရင် ပြည်သူလူထုကို အကာအကွယ်ပေးနိုင်မယ့် ဥပဒေတွေပြဋ္ဌာန်းတဲ့ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပြည်သူလူထုကို ဖိနှိပ်ရာရောက်တဲ့ ဥပဒေတွေကိုလည်း ကျွန်မတို့ ပြောင်းလဲသင့် တာကို ပြောင်းလဲတယ်၊ ဖယ်ရှားသင့်တာကို ဖယ်ရှားခဲ့ပါတယ်။ ဒါဟာ စနစ်ကိုပြောင်းလဲခြင်းရဲ့ ခြေလှမ်းတစ်လှမ်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပြည်သူတွေကတော့ စိတ်ဓါတ်ကို ပြောင်းလဲလား မပြောင်းလဲလား ဆိုတာဟာ ပြည်သူတွေ ကိုယ်တိုင်သိမှာပါပဲ။

ကျွန်မတို့ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်တွေအနေနဲ့ စိတ်ဓါတ်ကို ပြောင်းလဲခြင်းဆိုတာဟာ ကျွန်မတို့ အဂတိတရား လေးပါးမှ ကင်းဖို့ပါပဲ။ တချို့က အဂတိတရားဆိုတာဟာ ငွေရေးကြေးရေးနဲ့ ပတ်သက်တယ် လို့ပဲ ထင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်မ မကြာခဏ သတိပေးရပါတယ်။ အဂတိတရား လေးပါး ဆိုတာ ဆန္ဒ၊ ဒေါသ၊ ဘယာ၊ မောဟ။ ဒီတော့ အစိုးရတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ဆန္ဒ၊ ဒေါသ ကင်းရမယ်ဆိုတာ မိမိတို့ချစ်ခင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ မိမိတို့နဲ့ နီးစပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ အကျိုး အတွက်ကို ကြည့်ပြီးတော့ မလုပ်ရဘူး။ အမှန်တရားကိုပဲ ကြည့်ပြီးတော့ လုပ်ရမယ်။ ဒါ ဆန္ဒဂတိ ကင်းခြင်းဆိုတာ ဒါပဲဖြစ်ပါတယ်။ ပိုက်ဆံယူမှ အဂတိတရားနဲ့ မကင်းတာမဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းရဲ့ အကျိုးကိုကြည့်ပြီးတော့ လုပ်ဆောင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ နိုင်ငံရဲ့အကျိုးမကြည့်ဘဲနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့အသိုင်းဝိုင်း၊ ကိုယ့်ရဲ့ မိသားစု၊ ကိုယ့်ရဲ့ မိတ်ဆွေများရဲ့ မျက်နှာကြည့်ပြီး လုပ်တယ်ဆိုတာဟာ ဒါဟာလည်း အဂတိတရားတစ်မျိုးပါပဲ။

ဒေါသဂတိ ဆိုတာကတော့ ကိုယ်မကြိုက်တဲ့သူတွေ၊ မချစ်မနှစ်သက်တဲ့သူတွေကို နှိမ်တာ၊ ဒုက္ခရောက်အောင် လုပ်တာ၊ နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ပြဿနာရှာတာ ဒီဟာတွေလည်း ကျွန်မတို့အစိုးရက ကင်းတယ်လို့ ကျွန်မ ယုံကြည်ပါတယ်။ ဘယာဂတိ ဆိုတာကတော့ စိုးရိမ်ကြောင့်ကျမှုက ကင်းဝေးခြင်းပါ။ ဒါကတော့ အဓိက အရေးကြီးတာကတော့ ကျွန်မတို့ရဲ့ ပြည်သူတွေ စိုးရိမ်ကြောင့်ကျမှုမှ ကင်းဝေးဖို့လည်း လိုပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အစိုးရဆိုတာလည်း စိုးရိမ်ကြောင့်ကျမှု ကနေ ကင်းရမယ်။ ပြောရမယ်ဆိုရင် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာကို လုပ်ရဲရမယ်။ လုပ်သင့်လုပ် ထိုက်တာကို မလုပ်ရဲ လို့ရှိရင် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံရဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်ကို မယူသင့်ပါဘူး။

ကျွန်မတို့ အခုတစ်နှစ်အတွင်းမှာဆိုရင် စိန်ခေါ်မှုအများကြီးနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ အားလုံးကသိတဲ့ အတိုင်းပဲ ကျွန်မတို့ နိုင်ငံဟာ စီးပွားရေးအရ ချွတ်ခြုံကျနေတယ်။ နောက်ပြီးတော့လည်း ကျွန်မတို့နိုင်ငံ ဟာ လွတ်လပ်ရေးရတဲ့အချိန်ကနေ စပြီးတော့ အခုထိ အပြည့်အဝ ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုတာ မရရှိခဲ့သေးပါဘူး။ ကျွန်မတို့အတွက် အမျိုးသားရင်ကြားစေ့ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး ဆိုတာဟာ အင်မတန်မှ အရေးကြီးပါတယ်။ ဒီဟာကတော့ ဒုတိယကိစ္စရပ်ကြီးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကိစ္စရပ်တွေက တစ်ခုနဲ့ တစ်ခု ဆိုတာဟာ ဆက်နွှယ်နေပါတယ်။

ကျွန်မတို့ အမျိုးသားရင်ကြားစေ့ရေးရရှိဖို့၊ ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိဖို့ဆိုလို့ရှိရင် အဂတိတရား ကင်းစင်ရ မယ်။ ကျွန်မတို့ဟာ ကျွန်မတို့ နိုင်ငံအတွင်းမှာရှိတဲ့ အဖွဲ့အစည်း၊ အစုအဖွဲ့ အသီးသီးနဲ့ ဆက်ဆံနေရာမှာ ဆိုရင် ကိုယ်ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ မကြိုက်သည် ဖြစ်စေ အမှန်တရားကို ရှေ့ပြေးတော့ လုပ်ကိုင်ဖို့ လိုပါတယ်။

ကျွန်မတို့ရဲ့ အစိုးရအနေနဲ့ ဒါတော့ ပြည်သူလူထုက သုံးသပ်ရမှာပါ။ ကျွန်မအမြင်မှာတော့ ဒီ တစ်နှစ် အတွင်းမှာ ဘယ်အဖွဲ့အစည်း၊ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှ တိုက်ခိုက်ခဲ့တာ၊ စောင်းမြောင်းခဲ့တာ၊ စောင်းချိတ် ပြီးတော့ ဝေဖန်ခဲ့တာ မရှိပါဘူး။ ကျွန်မတို့ ပြောစရာရှိရင်တော့ တည့်တည့်ပဲ ပြောပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဘယ်တော့မှ ကျွန်မတို့ဟာ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ခုကို ကျွန်မတို့ရဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး မလိုလားချက်ကို အခြေခံပြီးတော့ မလုပ်သင့်တဲ့ကိစ္စကို လုပ်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလို မလုပ်လို့ရှိရင်၊ ဒီလို လမ်းစဉ်ကိုမသွားလို့ရှိရင် အမျိုးသား ရင်ကြားစေ့ရေးဆိုတာ ရနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဒီနိုင်ငံထဲမှာ အဖွဲ့အစည်းအမျိုးမျိုး ရှိပါတယ်။ တိုင်းရင်းသားမျိုးစုံရှိပါတယ်။ ဘာသာ ကိုးကွယ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မျိုးစုံရှိပါတယ်။ ဒီဇာ့ ကျွန်မတို့ဟာ တစ်ကယ်ပဲ အမျိုးသားရင်ကြားစေ့ရေးကို လိုလားတယ် ဆိုလို့ရှိရင်တော့ အားလုံးကို ဆက်ဆံတဲ့နေရာမှာ မျှမျှတတရှိရမယ်။

ပုထုဇဉ်လူသားများ ဖြစ်တဲ့အလျောက် ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ဟာ မကြိုက်တဲ့ဟာ ရှိတာပေါ့။ ကိုယ် ပိုပြီးတော့ မေတ္တာထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိမယ်။ မေတ္တာမထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေရှိမယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါ အစိုးရ တစ်ရပ်ရဲ့ အလုပ်ထဲမှာ ဒီလိုခံစားချက်တွေဟာ ပါဝင်လာစရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး။

ကျွန်မတို့ ရွေးကောက်ပွဲစည်းရုံးရေးကာလတုန်းက ပြည်သူလူထုကို ပြောခဲ့ပါတယ်။ အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ကို မဲပေးပါ။ ကျွန်မတို့ ကိုယ်စားလှယ်တွေဟာ မဟုတ်မမှန်တာ လုပ်လို့ရှိရင် ကျွန်မတို့ ကိုယ်တိုင် တာဝန်ယူပြီးတော့ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာကို လုပ်ပါမယ်ဆိုပြီးတော့ ကျွန်မတို့ ကတိပေးခဲ့ပါ တယ်။ ဒီကတိအတိုင်းလည်း ကျွန်မတို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီတစ်နှစ်အတွင်းမှာ ကျွန်မတို့ အဖွဲ့ဝင်တွေထဲက ကျွန်မတို့ ခန့်အပ်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထဲက တိုင်းပြည် ရဲ့ တာဝန်ကို မကျေပွန်ဘူးလို့ ကျွန်မတို့မြင်ခဲ့တာရှိပါတယ်။ ဒါမှမဟုတ် ကျွန်မတို့ပါတီရဲ့ စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းတွေကို မလိုက်နာတာတွေလည်း ကျွန်မတို့တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ အဲ့ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုလည်း ကျွန်မတို့ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းအရ အရေးယူပါတယ်။ နောင်လည်း ဒီလိုပဲ ဆက်ပြီးတော့ လုပ်သွားမှာပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ချောမွေ့ဖို့ အတွက်ဆိုလို့ရှိရင် ကျွန်မတို့ဟာ ဆန္ဒကတိအရ ကိုယ်နဲ့ နီးစပ်တဲ့လူတွေကို မကာကွယ်သင့်တဲ့အချိန်မှာ ကာကွယ်နေလို့ မဖြစ်ပါဘူး။

ဒီတော့ ကျွန်မတို့ အမျိုးသားရင်ကြားစေ့ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုတာဟာ ဆက်နွယ်နေတယ် ဆိုတာကတော့ ထူးထူးထွေထွေ ပြောဖို့လိုမယ်လို့ မထင်ပါဘူး။ ငြိမ်းချမ်းရေးဖြစ်စဉ်ဟာ လွယ်တဲ့ဖြစ်စဉ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့အတွက် မျှော်လင့်ချက်တွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ဆိုလို့ရှိရင် အခုရက်ပိုင်းအတွင်းမှာဆိုလို့ရှိရင် ကျွန်မတို့ ဒုတိယပင်လုံညီလာခံအတွက် မျှော်လင့်ချက်တွေ အများကြီး တိုးပွားလာပါတယ်။

သို့သော်ငြားလည်း မျှော်လင့်ချက်ဆိုတာ မျှော်လင့်ချက်ပဲ။ မျှော်လင့်ချက်ဆိုတာဟာ ကျွန်မတို့ လက်ထဲမှာ ဆုပ်ရထားတဲ့ကိစ္စ မဟုတ်သေးပါဘူး။ အရာတစ်ခု မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မတို့ ဆက်ပြီးတော့ ကြိုးစားရပါမယ်။ ဒီ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းသွားတဲ့အခါမှာ အခြားလမ်းတွေ သွားသလိုပဲ ရှေ့ကို တက်ရတာ တွေလည်း ရှိတယ်။ တစ်ခါတစ်လေ ရပ်နေရတာတွေလည်း ရှိတယ်။ တစ်ခါတစ်လေလည်း နည်းနည်း ပြန်ပြီးတော့ နောက်ဆုတ်ရတာတွေလည်း ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့ရဲ့ ပန်းတိုင်က ဘာလဲဆိုတာ ကျွန်မတို့က ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိပါတယ်။ ပန်းတိုင်က ဘာလဲလို့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိလို့ ကျွန်မတို့ ဆက်ပြီးတော့ ဒီပန်းတိုင်ကို ချီတက်သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးပန်းတိုင်။ အမျိုးသားပြန်လည်ရင်ကြားစေရေးပန်းတိုင်။ ကျွန်မတို့ ဒီလို အမျိုးသား ရင်ကြားစေရေးအတွက် လုပ်တဲ့အခါမှာ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် လုပ်တဲ့အခါမှာ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းက ကျွန်မတို့ မိတ်ဆွေတွေရဲ့ ထောက်ပံ့မှု၊ ကူညီမှု၊ စာနာမှုကို ကျွန်မတို့ တန်ဖိုးထားပါတယ်။ သို့သော်ငြား လည်း ကျွန်မတို့ နိုင်ငံရဲ့ တာဝန်တွေကို ကျွန်မတို့ ကိုယ်တိုင်သာ ထမ်းဆောင်ရမယ်။ ကျွန်မတို့နိုင်ငံရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကို ကျွန်မတို့က နားအလည်ဆုံးပဲ။ ကျွန်မတို့ ဒီလိုလိုအပ်ချက်တွေကို ဖြည့်ဆည်းတဲ့ နေရာမှာလည်း မှန်ကန်တဲ့လမ်းကို ကျွန်မတို့ ရွေးချယ်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်းရှိတယ်လို့ ကျွန်မ လုံးဝ ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါဟာ စိတ်ဓါတ်ပါပဲ။

ကျွန်မတို့ရဲ့ ပြည်သူ့ ပြည်သားတွေဟာလည်း ဒီလို ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယုံကြည်မှု ရှိစေချင်ပါတယ်။ အချို့ သိပြီးသားဖြစ်မှာပါ။ ကျွန်မတို့ရဲ့ ပြည်သူများဟာ ဘယ်လောက်အထိ ဒီလိုသတင်းတွေကို လိုက်ပြီးတော့ နားထောင်ကြတယ်။ ဝေဖန်ကြတယ်။ လေ့လာကြတယ်ဆိုတာကတော့ ကျွန်မက မသိပါဘူး။

ကျွန်မတို့ ရခိုင်ပြည်နယ်အရေးကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ဆိုလို့ရုံရင် ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ လူ့အခွင့်အရေး ကောင်စီကနေပြီးတော့ မြန်မာနိုင်ငံနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုချခဲ့ပါတယ်။ ဒီဟာကို ကျွန်မတို့ လက်မခံခဲ့ပါဘူး။ လက်မခံခဲ့တာဟာ ကျွန်မတို့ ကုလသမဂ္ဂကို မလေးစားလို့လဲ မဟုတ်ဘူး။ ဒီကုလသမဂ္ဂ လူ့အခွင့်အရေးကောင်စီထဲမှာ ပါဝင်တဲ့ နိုင်ငံတွေကို ကျွန်မတို့ မိတ်ဆွေအဖြစ်နဲ့ မမြင်လို့လဲ မဟုတ်ဘူး။ ဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ ကျွန်မတို့နိုင်ငံနဲ့ မကိုက်ညီဘူးလို့ ကျွန်မတို့ ယူဆလို့ လက်မခံတာပါ။ ကျွန်တို့ နိုင်ငံနဲ့ ကိုက်ညီတယ်လို့ ယူဆတဲ့အကြံဉာဏ်တွေဆိုရင် ကျွန်မတို့ဟာ ကျေးဇူးတင်စွာနဲ့ လက်ခံမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို အကြံဉာဏ်တွေ အကောင်အထည်ဖော်ဖို့လည်း ကျွန်မတို့ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်မတို့ အခု တစ်နှစ်အတွင်း လုပ်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စရပ်အားလုံးဟာ နိုင်ငံရဲ့ အနာဂတ်ကို ကျွန်မတို့ ရှေ့ပြေးတော့ လုပ်ခဲ့ပါတယ်။

တဒ်ဂ် လတ်တလော အများကြိုက်မယ့်ကိစ္စတွေ ဆိုပြီးတော့လည်း ကျွန်မတို့ ရွေးမလုပ်ပါဘူး။ တဒ်ဂ် လတ်တလော ဩဘာပေးမယ့်ကိစ္စတွေဆိုပြီးတော့လည်း ကျွန်မတို့ ရွေးပြီးတော့ မလုပ်ခဲ့ပါဘူး။ လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်တဲ့ကိစ္စတွေကို ကျွန်မတို့ စွန့်စားပြီးတော့ လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ စွန့်စားတယ်လို့ ကျွန်မ ပြောရခြင်းဟာ လူ့ဘဝမှာဆိုလို့ရုံရင် ဘာကိစ္စပဲလုပ်လုပ်၊ ဘယ်လို အကျိုးဆက် ဖြစ်လာမယ်ဆိုတာ တိတိကျကျ တွက်လို့မရပါဘူး။ ဒီတော့ ကျွန်မတို့ရဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ ကျွန်မတို့ရဲ့ ယုံကြည်ချက်နဲ့ ကျွန်မတို့ ကိုင်စွဲထားတဲ့ မူဝါဒတွေအပေါ်မှာ အခြေခံပြီးတော့ ကျွန်မတို့ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တယ်လို့ ထင်တဲ့ ကိစ္စတွေကို လုပ်သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အခုလည်း လုပ်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီကိစ္စ ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့လည်း ပြည်သူလူထုဟာ ကျွန်မတို့ကို စမ်းသပ်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ရဲ့ အခြေအနေဟာ ပြည်သူလူထု လိုချင်တဲ့အခြေအနေ ဟုတ်မဟုတ်ဆိုတာကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် ပြည်သူမှာ ရှိပါတယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ကတော့ ကျွန်မတို့နိုင်ငံဟာ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးပေါင်းများစွာနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့နိုင်ငံမို့လို့ တော်တော်မှ ရှုပ်ထွေးတဲ့ သိမ်မွေ့တဲ့ ကိစ္စလေးတွေကို ကျွန်မတို့ ကိုင်တွယ်ရပါတယ်။ ရင်ဆိုင်ရပါတယ်။ သို့သော် ညီငြားလည်း မတူကွဲပြားမှုဆိုတာဟာ ကျွန်မတို့အတွက် အကျိုးရှိနိုင်တဲ့ အင်မတန်မှ ကျယ်ပြန့်တဲ့ သယံဇာတကြီးတစ်ခုပဲလို့ ကျွန်မတော့ ဒီလိုပဲမြင်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ မတူကွဲပြား မှုတွေအပေါ်မှာ

အခြေခံပြီးတော့ ကျွန်မတို့နိုင်ငံ ပိုပြီးတော့ တိုးတက်အောင်လို့ ပိုပြီးတော့ ကျွန်မတို့နိုင်ငံ ဖွံ့ဖြိုးအောင်လို့ ကျွန်မတို့ လုပ်နိုင်မယ်ဆိုတာလည်း အဓိကယုံကြည်ပါတယ်။ ဆိုတော့ အမျိုးသား ရင်ကြားစေ့ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် လုပ်တဲ့ နေရာမှာလည်း ဒီ အဂတိတရား (၄) ပါးကင်းဖို့လိုပါတယ်။ ဆန္ဒ၊ ဒေါသ၊ ဘယာ၊ မောဟ။ မကြိုက်လို့ မလုပ်တာတို့၊ ကြိုက်လို့ လုပ်တာတို့၊ ကြောက်လို့လုပ်တာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် အသိတရားကင်းမဲ့လို့ လုပ်တာတို့၊ မလုပ်တာတို့ ဒါတွေအားလုံးဟာ အဂတိတရားတွေပါပဲ။ ဒါတွေကနေ ကင်းစင်ဖို့ အစိုးရတစ်ရပ်ဟာ အင်မတန်မှ ကြိုးစားရပါလိမ့်မယ်။

အရင်နှစ်က ကျွန်မတို့ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ဟာ အစိုးရတာဝန်ကို စပြီးထမ်းဆောင်ပြီး ကာလမကြာခင် မြန်မာ့နှစ်သစ်ကူးအချိန်မှာလည်း ကျွန်မပြည်သူလူထုကို မိန့်ခွန်းတစ်ရပ် ပြောခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်မ ကတိတစ်ခုပေးခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မတို့ ပြည်သူ့အပေါ်မှာ မေတ္တာထားမယ်။ နိုင်ငံအပေါ်မှာ သစ္စာစောင့်မယ်။ ဒါဟာ ကျွန်မ အဓိက ပြောချင်တယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စရပ်ကြီး (၃) ခုထဲက နောက်ဆုံးမြောက် ကိစ္စရပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ပြည်သူ့ အပေါ်မှာ မေတ္တာထားမယ်ဆိုတာ ပြည်သူ့ရဲ့ဘဝ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် ကျွန်မတို့ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားသွားမယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ရောက်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မေတ္တာ ထားတယ်ဆိုတာ ပါးစပ်ပြောရုံနဲ့ မပြီးပါဘူး။ တကယ်ကို မေတ္တာထားတယ်ဆိုလို့ရှိရင် ကိုယ် မေတ္တာထား တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ ဘဝနေရေး ပိုပြီးတော့ ကောင်းမွန်အောင်လို့၊ စိတ်အေးချမ်းနိုင်အောင်လို့၊ ကိုယ်ကျန်းမာ နိုင်အောင်လို့ ဒီလိုဟာတွေကိုလုပ်ပေးမှ တကယ်မေတ္တာရှိရာ ရောက်ပါတယ်။ မေတ္တာရှိပါတယ်၊ မေတ္တာရှိပါတယ်လို့ ပါးစပ်ပြောပြီးတော့ တကယ်တော့ ထိထိရောက်ရောက် ဘာမှမလုပ်ဘူး ဆိုလို့ရှိရင် ဒီမေတ္တာဟာ စကားလုံးတစ်ခုပဲဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်ထိရောက်တဲ့အင်အား မဟုတ်ပါဘူး။ အဲတော့ ကျွန်မတို့ ပြည်သူ့အပေါ်မှာ မေတ္တာထားမယ်လို့ ကျွန်မတို့ ကတိပြုသွားတဲ့အတိုင်းပဲ တတ်နိုင်သမျှ ပြည်သူ့ရဲ့ ဘဝတိုးတက်ရေးအတွက် လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဘယ်လောက်ထိ အောင်မြင်တယ်၊ မအောင်မြင်ထိ ဆိုတာကတော့ စောစောက ကျွန်မပြောတဲ့အတိုင်းပဲ ကျွန်မတို့ ဝန်ကြီးဌာန အသီးသီးက တင်ပြပြီးပါပြီ။

ကျွန်မအနေနဲ့ အလေးထားတဲ့ ကိစ္စလေးတချို့ကိုပဲ အခုပြောသွားချင်ပါတယ်။ ပြည်သူ့အပေါ်မှာ မေတ္တာ ထားတယ်ဆိုတာ ပြည်သူ့ရဲ့ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေးကို ကျွန်မတို့ အထူးဂရုပြုဖို့လိုပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ အခု ကျွန်မတို့ရဲ့ ဒီနှစ်ဘတ်ဂျက်ထဲမှာဆိုလို့ရှိရင် ပညာရေးနဲ့ ကျန်းမာရေးအတွက်ကို အထူး ကျွန်မတို့ သုံးထားတာ ရှိပါတယ်။ အရင်တုန်းကနဲ့မတူအောင်လို့ ပိုမိုပြီးတော့ သုံးစွဲထားပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ဒီသုံးစွဲတဲ့ငွေများဟာ အလဟဿ မဖြစ်စေဘူးဆိုတာလည်း ကျွန်မတို့ အာမခံနိုင်ပါတယ်။ အခု ဒီတစ်နှစ် အတွင်းမှာကို ကျွန်မတို့ရဲ့ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုဟာ တိုးတက်တဲ့ နှုန်းဟာ အင်မတန်မှ မြန်ပါတယ်။ တိုးတက်တယ် ဆိုတာဟာ ကမ္ဘာကတောင်မှ အသိအမှတ်ပြုရလောက်အောင် တိုးတက်ပါတယ်။ ထင်ထင်ရှားရှား ကိစ္စ တစ်ခုကတော့ တီဘီ၊ နောက်ပြီးတော့ ငှက်ဖျား၊ HIV AIDS နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဒီရောဂါကြီး (၃) ခု တိုက်ဖျက်ရေး စီမံကိန်းပေါ့။ တစ်ကမ္ဘာလုံးကနေ ပါဝင်နေတဲ့ စီမံကိန်းကြီးမှာဆိုလို့ရှိရင် ကျွန်မတို့နိုင်ငံရဲ့ တိုးတက်မှုဟာ အံ့မခန်းပါပဲဆိုပြီးတော့ Global funds ဆိုတဲ့ ဒီရောဂါကြီး (၃)ခုကို တိုက်ဖျက်မှုအတွက် ထူထောင်ထားတဲ့ ကမ္ဘာ့ငွေရေးကြေးရေးအဖွဲ့ကနေပြီးတော့ ကျွန်မတို့ကို ချီးမွမ်းရပါတယ်။

အရင်တုန်းကဆိုလို့ရှိရင် မြန်မာနိုင်ငံဟာ ဒီရောဂါကြီး (၃) ခု တိုက်ဖျက်မှုမှာ နောက်ဆုံးနားက ရှိနေပေမယ့် အခုဆိုရင် ကမ္ဘာ့အဆင့်နဲ့ကို ထိပ်တန်းကို တက်လာပြီဆိုပြီး ချီးမွမ်းရပါတယ်။ ချီးမွမ်းတယ် ဆိုတာကလည်း စကားနဲ့တင်မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့လို့ နောင် (၃) နှစ်မှာဆိုလို့ရှိရင် ကျွန်မတို့ကို အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း ၅၀၀ နဲ့ ထောက်ပံ့မယ်။ ဒီကိစ္စတွေ ဆက်ပြီးတော့ လုပ်သွားဖို့ ထောက်ပံ့မယ် ဆိုပြီးတော့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒါ ကျွန်မအနေနဲ့ ကျေနပ်စရာတွေထဲမှာ တစ်ခုပါ။

နောက်တစ်ခု ကျွန်မတို့ ကျေနပ်စရာတွေထဲမှာ ဘာရှိလဲဆိုတော့ ကျွန်မတို့ရဲ့ လမ်းပမ်းဆက်သွယ် ရေးတွေ အင်မတန်မှ ကောင်းလာပါတယ်။ မနှစ်တုန်းက ကျွန်မတို့ရဲ့ စီးပွားရေး ပေါ်လစီတွေ မူဝါဒတွေ ချမှတ်တဲ့အခါမှာ အရေးကြီးဆုံးဟာ အလုပ်အကိုင်ဖန်တီးရေးပဲလို့ ကျွန်မတို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီတစ်နှစ်အတွင်းမှာ ကျွန်မတို့ ဘာတွေ့ခဲ့ရလဲဆိုတော့ လမ်းပမ်းဆက်သွယ်ရေး ကောင်းသွားပြီ။ လျှပ်စစ်မီး ရသွားပြီ ဆိုလို့ရှိရင် အလုပ်အကိုင် ဖန်တီးရေးဟာ ပိုပြီးတော့ တိုးတက် လာတယ်။ လျင်မြန်လာတယ်။ ပြည်သူတွေကလည်း မိမိတို့ကိုယ်တိုင် မိမိဘာသာ အလုပ်အကိုင်တွေကို ဖန်တီးနိုင်တဲ့ခွင့်လည်း ရလာတယ်။ နောက်ပြီးတော့ လုပ်ငန်းရှင်တွေဘက်က လည်း ဒီလို လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးကောင်းတဲ့နေရာ၊ လျှပ်စစ်မီးရတဲ့နေရာမှာဆိုလို့ရှိရင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံချင်တဲ့စိတ် တွေဖြစ်လာတယ်။

ဒီတော့ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်မတို့ အခုကနေစပြီးတော့ အလုပ်အကိုင်ဖန်တီးရေးနဲ့ လမ်းပန်း ဆက်သွယ်ရေးနဲ့ တန်းတူ လျှပ်စစ်မီးရရှိရေးကို ကျွန်မတို့ အဓိကထားပြီးတော့ လုပ်သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုလုပ်တဲ့ နေရာမှာ ကျွန်မတို့ဟာ နိုင်ငံကို တည်ဆောက်တဲ့နေရာမှာ ပြည်သူ့ကို အကျိုးပြုမယ့် စီမံကိန်းတွေကို အကောင်အထည် ဖော်တဲ့နေရာမှာ နိုင်ငံ့ဘဏ္ဍာတော်ငွေကို မှန်မှန်ကန်ကန် တိတိကျကျသုံးစွဲဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါနဲ့လည်း ပတ်သက်လို့ ကျွန်မတို့ အင်မတန်မှ ဂုဏ်ယူနိုင်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့ တိုင်းနှင့် ပြည်နယ်တစ်ချို့မှာဆိုလို့ရှိရင် အရင်နှစ်တုန်းက ချထားခဲ့တဲ့ ဘဏ္ဍာငွေတွေ အရင်တုန်းကနေပြီးတော့ စပြီးသားစီမံကိန်းတွေနဲ့ပတ်သက်လို့ သေသေချာချာ လေ့လာပြီးတော့ ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာ ငွေပိုတွေ အများကြီးရခဲ့ပါတယ်။ နိုင်ငံအတွက် မလိုအပ်တဲ့ငွေတွေ အလဟာသ မဖြစ်သွားပါဘူး။ မလိုအပ်ဘဲနဲ့ ဘာငွေမှ အလဟာသ မဖြစ်သွားပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုလုပ်ခြင်း အားဖြင့် ကျွန်မတို့ စီမံကိန်းတွေရဲ့ အဆင့် နိမ့်သွားလားဆိုတော့ မနိမ့်သွားပါဘူး။ ပိုလည်း မြင့်လာပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ကျွန်မတို့ဟာ အဆင့်မီရေးကိုလည်း အဓိကထားပြီးတော့ လုပ်ပါတယ်။

တချို့တိုင်းနှင့် ပြည်နယ်တွေမှာဆိုလို့ရှိရင် ပိုလျှံငွေဟာ နဲ့နဲ့နောနော မဟုတ်ပါဘူး။ သန်းနဲ့ချီပြီး တော့ကို ပိုတာတွေရှိပါတယ်။ သန်းမဟုတ်ဘဲ ဘီလီယမ်နဲ့ချီပြီးတော့ ပိုတာတွေလည်း ရှိပါတယ်။ အဲ့တော့ ကျွန်မတို့ ဒီနေရာမှာလည်း ကျေနပ်စရာ တစ်ခုပါပဲ။ ပြည်သူလူထုရဲ့ ဘဏ္ဍာငွေကို ကိုယ်ပိုင်ငွေလို ကျွန်မတို့ မသုံးပါဘူး။ ပြည်သူ့ငွေဟာ ပြည်သူ့ ငွေပဲ။ နိုင်ငံ့ငွေဟာ နိုင်ငံ့ငွေပဲ နိုင်ငံ့ဘဏ္ဍာပဲ။ နိုင်ငံရဲ့ အရင်းအမြစ်ပဲ ဆိုပြီးတော့ ကျွန်မတို့ သေသေချာချာ ကို တာဝန်ရှိစွာနဲ့ ကျွန်မတို့သုံးခဲ့ပါတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ကျွန်မတို့ ဒါဟာလည်း နိုင်ငံအပေါ်မှာ သစ္စာစောင့်တယ် ဆိုတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ နိုင်ငံအပေါ်မှာ သစ္စာစောင့်တာ နဲ့ ပြည်သူ့အပေါ်မှာ မေတ္တာထားတာဟာ တကယ်တော့ ခွဲခြားလို့မရပါဘူး။

နိုင်ငံအပေါ်မှာ သစ္စာစောင့်တယ်ဆိုရင် ပြည်သူ့အပေါ်မှာ မေတ္တာထားရမယ်။ ပြည်သူ့ရဲ့ တိုးတက်ရေး အတွက်ကို စွမ်းဆောင်ရမယ်။ ဒီတော့ ပြည်သူ့အပေါ်မှာ မေတ္တာထားတယ်ဆိုရင် နိုင်ငံအပေါ်မှာလည်း သစ္စာစောင့်ရမယ်။ ဒါမှသာ အစိုးရတစ်ခုရဲ့ တာဝန်ဟာ ကျေပွန်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်မတို့ အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်အစိုးရအနေနဲ့ ကျွန်မက အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် အစိုးရလို့ ပြောတဲ့အခါမှာ အားလုံးကို သတိပေးချင်တာကတော့ အမျိုးသားရင်ကြားစေရေး အစိုးရလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ကျွန်မအမျိုးသားဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ချုပ်အစိုးရလို့ ပြောရခြင်းအကြောင်းဟာ ကျွန်မတို့ပိုင်တဲ့ အစိုးရ လို့ ပြောချင်လို့မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မတို့ တာဝန်ယူပါတယ်ဆိုတာကို ပြောချင်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ စတက်ကတည်းက အမျိုးသားရင်ကြားစေရေးကို ဦးတည်တဲ့အစိုးရဆိုတာ ကျွန်မ အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် ပါတီဝင်တွေနဲ့တင် ဖွဲ့ထားတဲ့အစိုးရ မဟုတ်ပါဘူး။ အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးက ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ စုပေါင်းပြီးတော့ ဖွဲ့ထားတဲ့အစိုးရ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်မတို့အနေနဲ့ ပြည်သူ့ အတွက်ရှိတဲ့ အရည်အချင်းတွေ အားလုံးကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကျွန်မတို့ သုံးချင်ပါတယ်။

ဒီတော့ ကျွန်မတို့ ရွေးထားတဲ့ ဝန်ကြီးများဟာ အားလုံး အတော်ဆုံးလား အကောင်းဆုံးလား ဆိုတာဟာ ဒါတော့လည်း အချိန်ကပဲ ပြသွားမှာပါ။ တစ်ချို့က တိုးတက်မှု ပိုနှေးတယ်၊ တစ်ချို့က တိုးတက်မှု ပိုမြန်တယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ချို့တွေကလည်း ရောက်နေတဲ့နေရာနဲ့ သင့်တော်ချင်မှ သင့်တော်မယ်။ ဒါတွေကတော့ ကျွန်မတို့ ကြည့်ပြီးတော့ ပြောင်းသင့်ပြောင်းထိုက်တာကို ပြောင်းရမှာပဲ။ ဒါ ပြည်သူ့တွေကလည်း ဒီကိစ္စတွေကို သိပိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်။ အစိုးရတစ်ခုဟာ ဘာလုပ်နေလဲ။ ဘယ်လို ရည်ရွယ်ချက်ရှိလဲ ဆိုတာဟာ ပြည်သူ့ဟာ သိပိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်။ ပြည်သူ့ကို မပြောဘူးဆိုတာ တစ်နည်း အားဖြင့် ပြည်သူ့ကို မယုံကြည်ဘူး မလေးစားဘူး၊ ပြည်သူ့မှာ အရည်အချင်း မရှိဘူးလို့ သတ်မှတ်သလိုပါပဲ။

ဒါကြောင့် ပွင့်လင်းမြင်သာမှုရဲ့ အခြေခံအားဖြင့် ပြည်သူ့ကို လေးစားခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတယ်ဆိုတာဟာ ပြည်သူ့ဟာ ပြောသင့်ပြောထိုက် သိသင့်သိထိုက်တဲ့သူမို့လို့ ပြောတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ရောက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အစိုးရကောင်းများအားလုံးရဲ့ အခြေခံဟာ ပွင့်လင်းမြင်သာမှုနဲ့ တာဝန်ယူမှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီပွင့်လင်းမြင်သာမှုနဲ့ တာဝန်ယူမှုကို ကျွန်မတို့ လက်ကိုင်ပြီးတော့ ဒီတစ်နှစ်အတွင်းမှာ တတ်နိုင် သလောက် ပြည်သူ့အကျိုးနဲ့ နိုင်ငံအကျိုးအတွက် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ ပြည်သူ့တွေအားလုံး တိုးတက်သင့်သလောက် တိုးတက်ချင်သလောက် မတိုးတက်သေးဘူးဆိုတာလည်း ကျွန်မတို့ သိပါတယ်။

ဒီတစ်နှစ်ဆိုတာဟာ တကယ်တော့ သိပ်ပြီးတော့ရှည်ကြာတဲ့ကာလမဟုတ်ပါဘူး ဒီလိုပဲ ကျွန်မတို့ လို စနစ်အပြောင်းအလွှဲကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ တစ်ချို့နိုင်ငံက ပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့ ကျွန်မဆွေးနွေးဖူးပါတယ်။ ဆွေးနွေးတဲ့အခါမှာ ၂ လ ၃ လ လောက်က ဆွေးနွေးဖြစ်ပါတယ်။ ဆွေးနွေးတဲ့အခါမှာ တော်တော်များများ က ပြောပါတယ်။ ကျွန်မတို့ နိုင်ငံရဲ့ တိုးတက်နှုန်းက အတော်မြန်ပါတယ်တဲ့။ သူတို့နိုင်ငံတွေမှာဆိုရင်၊ တစ်ချို့နိုင်ငံတွေမှာဆိုရင် ကျွန်မတို့ တိုးတက်နှုန်းလောက် တိုးတက်မှုရအောင် ၃၊ ၄ နှစ်တောင်မှ ကြိုးစားရပါတယ်လို့ ပြောခဲ့တာ ရှိပါတယ်။ ဒီလို ပြောတဲ့အခါကျတော့လည်း ကျွန်မတို့ အားတက်ပါတယ်။

အားတက်တယ်ဆိုတာဟာ ကျေနပ်ပြီးတော့၊ တော်လှပြီဆိုပြီးတော့ အားတက်တာမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မတို့ ဆက်ပြီးတော့ ကြိုးစားရကျိုးနပ်တယ်ဆိုတဲ့ အသိနဲ့ အားတက်မှုဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့ အရင်နှစ်တုန်းက အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ဟာ နိုင်ငံရဲ့ တာဝန်ကို စပြီးတော့ ယူစဉ်အခါတုန်းကဆိုလို့ရှိရင် ကျွန်မတို့ ပြောင်းလဲချိန်တန်ပြီဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်နဲ့ ယူခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်မတို့ အခု တစ်နှစ်ကြာပြီဆိုတော့ ဆောင်ပုဒ်ကိုလည်း ကျွန်မတို့ နဲ့နဲ့ပြောင်းပြီးတော့ သွားရရင် ကောင်းမယ်လို့ ကျွန်မထင်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်မစဉ်းစားပါတယ်။ ဘယ်လိုဆောင်ပုဒ် မျိုးနဲ့ ဆက်သွားရင်ကောင်းမလဲဆိုတော့ တိုတိုတုတ်တုတ်နဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပေါ်လွင်အောင် “ပြည်သူ့နဲ့အတူ” လို့ ကျွန်မတို့ဆက်ပြီး တော့ ဒီခရီးလမ်းကို ပြည်သူ့နဲ့အတူ လျှောက်သွားချင်ပါတယ်။

ဒီလို ပြည်သူ့နဲ့အတူ လျှောက်သွားချင်အခါမှာ အခုခေတ်ပေါ့နော် နိုင်ငံတကာမှာသုံးနှုန်းနေတဲ့ ဝေါဟာရ လေးတစ်ခုပေါ့။ အဲဒါဟာ နိုင်ငံရဲ့ပိုင်ဆိုင်မှုပေါ့။ ပြောချင်တာက နိုင်ငံတိုင်း နိုင်ငံတိုင်းဟာ ကိုယ့်ရဲ့ ကိစ္စတွေ၊ ကိုယ့်ရဲ့ပြဿနာတွေ၊ ကိုယ့်ရဲ့တိုးတက်မှုတွေအတွက်ကို ကိုယ့်ဖာသာကို တာဝန်ယူနိုင်ခွင့် ရှိရမယ်။ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိရမယ်။ ပိုင်ဆိုင်မှုပေါ့။ ဒါပေမယ့် ပိုင်ဆိုင်မှုဆိုတာကလည်း တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ တာဝန်ယူမှုလို့လည်း ပြောလို့ရပါတယ်။

ကျွန်မတို့နိုင်ငံရဲ့ကိစ္စတွေအတွက်ကို ပြည်သူ့နဲ့ အတူတူ တာဝန်ယူမယ်။ ပြည်သူ့နဲ့ အတူတူ ကျွန်မတို့ ဒီတာဝန်တွေကို ထမ်းဆောင်မယ်။ ကျွန်မတို့အနေနဲ့ ဒီတာဝန်တွေကို ကျေပွန်ဖို့အတွက် ပြည်သူ့ရဲ့အားကို ကျွန်မတို့ယူသလို ကျွန်မတို့ရဲ့စွမ်းအားတွေအားလုံးကိုလည်း ပြည်သူ့တွေ အတွက် ကျွန်မတို့သုံး ပါမယ်ဆိုတဲ့စိတ်ဓာတ်နဲ့ ပြည်သူ့နဲ့အတူ ကျွန်မတို့ နောက်နှစ်ကို ချီတက်သွားချင်ပါတယ်။ အဲဒီလိုချီတက် သွားတဲ့အခါ ကျွန်မတို့ ပြည်သူ့ပြည်သားအားလုံး၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားများ အားလုံးဟာ ဝိုင်းဝန်းပြီးတော့ ပံ့ပိုးကူညီကြ လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မတို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။

ပြည်သူများရဲ့ လေးစားမှု ပြည်သူများရဲ့ ယုံကြည်မှုဆိုတာ ကျွန်မတို့ အလကားရတဲ့ကိစ္စ မဟုတ် ပါဘူး။ လုပ်ယူမှရတဲ့ကိစ္စပါ။ ကျွန်မတို့အနေနဲ့ ရပိုင်ခွင့်ရှိပြီးလို့လည်း မသတ်မှတ်ပါဘူး။

သို့သော်ငြားလည်း ပြည်သူ့တွေရဲ့ လေးစားမှု၊ ပြည်သူ့တွေရဲ့ထောက်ခံမှု၊ ပြည်သူ့တွေရဲ့ ယုံကြည်မှု ရအောင်လို့ ဆထက်ထမ်းပိုး တိုးပြီးတော့ ကျွန်မတို့တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ကြိုးစားသွားပါမယ်လို့တော့ ကျွန်မရဲ့ရဲ့ကြီး ကတိပြုနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်မနိုင်ငံရေးလောကကို ဝင်လာကတည်းကအတိုင်း ကျွန်မ တစ်ခုတည်းသော ကတိတစ်ခုကို ပြုမယ်။

ကျွန်မအကောင်းဆုံးလုပ်မယ်။ ကျွန်မ အကောင်းဆုံးထက်တော့ ပိုပြီးတော့ လုပ်လို့ မရဘူး။ ကျွန်မ အကောင်းဆုံးက နိုင်ငံအတွက် ပြည်သူ့အတွက် မလုံလောက်ဘူးဆိုရင် ပိုပြီး လုံလုံလောက်လောက် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ လုပ်ပေးမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုက တာဝန်ယူမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ကျွန်မတို့ဟာ နောက်ဆုတ်ပေးဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ။

ဒါဟာ အစိုးရတိုင်း ဒီမိုကရေစီတိုင်းဟာ စွဲစွဲမြဲမြဲနားလည်နေရမယ့် ကိစ္စတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ဒီမိုကရေစီ အစိုးရဆိုတာ ထာဝရမဟုတ်ပါဘူး။ အစဉ်အမြဲနိုင်ငံ ကို အုပ်ချုပ်သွားဖို့မဟုတ်ပါဘူး။ အစဉ်အမြဲ ငါတို့သာ တော်တယ်။ ငါတို့လောက်တော် တဲ့သူဘယ်သူမှမရှိဘူးဆိုပြီးတော့ ရပ်တည်သွားဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီမိုကရေစီ အစိုးရဆိုတာဟာ အနိစ္စတရားကို အမြဲပဲ သုံးသပ်နေရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ဟာ မမြဲခြင်း ဆိုတဲ့ နိုင်ငံရေးသဘောတရားအရ အစိုးရရဲ့အခြေအနေဟာ ပြည်သူလူထု ကြည်ဖြူသလောက်ပဲ ခိုင်မာမယ် ဆိုတာကို လက်ခံတယ်။ ပြည်သူတွေအနေနဲ့ ကျွန်မတို့ အစိုးရကို သေသေချာချာ လေ့လာပါ။ ဝေဖန်သင့်တာလည်း ဝေဖန်ပါ။ ကျွန်မတို့နဲ့ ကူညီဆောင်ရွက် ပေးသင့်တာတွေလည်း ကူညီဆောင်ရွက် ပေးကြပါ။

နိဂုံးချုပ်အနေနဲ့ ကျွန်မတို့ ပြည်သူကို ကျေးဇူးတင်တယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ တစ်နှစ်အတွင်းမှာ ကျွန်မ သတိပြုမိတာကတော့ တစ်ချို့အဖွဲ့အစည်းတွေ၊ အစုအဖွဲ့တွေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ကျွန်မတို့ကို ဘယ်လိုပဲ ပြောပြော ကျွန်မတို့ပြည်သူတွေက ကျွန်မတို့ကို နားလည်မှု ပေးခဲ့တယ်။ ကျွန်မတို့ကို ဝန်းရံခဲ့တယ်။ ကျွန်မတို့ကို လုပ်ချင်တဲ့ကိစ္စတွေကိုလုပ်နိုင်ဖို့ တတ်နိုင်တဲ့ဘက်က ကူညီပေးခဲ့တယ်။

အားလုံးသိတဲ့ကိစ္စတစ်ခုဆိုလို့ရှိရင် ကျွန်မတို့ရဲ့ ရင်ကြားစေ့ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး စင်တာအတွက် ပြည်သူတွေကို အလှူခံလိုက်တဲ့အခါ ကာလတိုတို လေးအတွင်းမှာ အခုဆိုလို့ရှိရင် ကျွန်တို့ဟာ ၁၄ ဘီလီယံ ကျပ်တောင်မှ ရရှိနေပါပြီ။ ဒီရန်ပုံငွေကိုဝိုင်းပြီးထည့်ကြတဲ့အထဲမှာ လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေတင် မဟုတ်ပါဘူး။ ပြည်သူတွေလည်း ပါပါတယ်။ ကျွန်မသဘောအကျဆုံးက ဟိုနားက ငါးထောင်၊ ဒီနားက တစ်သောင်း၊ တတ်နိုင်ရင် တတ်နိုင်သလို ပြည်သူတွေက ဝိုင်းဝန်းပြီးတော့ ကျွန်မတို့ ဝန်းရံကြတာ။ အဲဒါဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးရန်ပုံငွေအတွက်တွင် မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မတို့ ကြိုးပမ်းမှုတွေအတွက် အင်မတန်မှ အားဖြစ်စေပါတယ်။

ဒီလိုပဲ ပြည်သူတိုင်း ပြည်သူတိုင်းဟာ တတ်နိုင်တဲ့ဘက်က တတ်နိုင်သလောက် ကျွန်မတို့အစိုးရ အတွက် ဆောင်ရွက်နေတဲ့လုပ်ငန်းအပိုင်းတွေ အောင်မြင်အောင်လို့ ဝန်းရံပေးမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ကျွန်မတို့ နိုင်ငံဟာ တိုးတက်ဖို့လုံးဝသေချာတယ် လို့ပြောနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ ရဲ့နောင်မျိုးဆက်များဟာ ဒီအချိန် ကာလ ပြန်ကြည့်ပြီးတော့ ငါတို့ နိုင်ငံကြီးအတွက် အလင်းရောင်သန်းခဲ့တဲ့ကာလဟာ ဒီကာလပါပဲလို့ မလွဲမသွေ ပြောနိုင်ပါတယ်။ ယုံကြည်ပါတယ်လို့ပြောရင်းနဲ့ နိဂုံးချုပ်ပါတယ်။

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။